

1r de Maig 2020

“Ara més que mai Contra les Desigualtats Socials”

El 1r de Maig, **dia Internacional de la Classe Treballadora**, ha travessat moltes vicissituds des que, en aquell llunyà 1886, els màrtirs de Chicago van sortir al carrer i van ser massacrats per la policia. Reivindicaven un dret que avui veiem com irrenunciable: la defensa de la jornada laboral de 8 hores.

Aquest any no podem sortir als carrers amb les nostres reivindicacions a causa de l'Estat d'Alarma, però això no ha de ser impediment perquè les nostres idees i els nostres anhels arribin a la ciutadania.

Aquest 1r de Maig és necessari cridar alt i clar el fracàs del capitalisme i de les mesures neoliberals que han aplicat els successius governs. La crisi del COVID-19 ho ha posat de manifest de manera incontestable. El nostre compromís amb **uns serveis públics de qualitat, universals i gratuïts**, així com **recuperar les empreses i mitjans de producció regalats a mans privades**, ha d'animar la nostra lluita i les nostres reivindicacions. I, per descomptat, també **la lluita contra el canvi climàtic i la lluita per la igualtat entre dones i homes i contra les violències masclistes**.

La defensa ferma de la **Sanitat pública**, l'**Educació pública**, el dret a la **Mobilitat**, al **Transport públic**, les actuacions per a l'**atenció a les persones dependents**, la **derogació de totes les Reformes laborals**, el dret a les **Cures**, la necessitat d'aconseguir una **Renda Bàsica de les Iguals (REBis)**, garantint les necessitats vitals de la població, perquè la feina no sigui una condemna sinó una opció, la **Cohesió Territorial**, per donar solucions reals a l'anomenada "**Espanya buidada**", de les persones **Migrants**, aquelles que moren en l'intent i les que són "morts i mortes en vida" per la sobreexplotació i la seva invisibilitat com "ciutadanes", de les persones **Joves sense futur**, la necessitat de **combatre la repressió** que l'estat exerceix a través dels seus **Lleis Mordassa**, unes **Pensions públiques dignes i suficients**, etc ..., són reptes que cal aconseguir per totes i per a totes.

És inqüestionable que la lluita al carrer és l'única eina que realment tenim a l'hora d'enfrontar-nos a les greus injustícies que venim patint. Hem de revitalitzar la lluita al carrer ara que sonen novament trompetes que auguren una gran recessió. **No ens podem permetre el luxe que els excessos incontrolables del capital tornin a recaure sobre les espatlles de la classe treballadora.**

Per això ara més que mai:

VISCA LA LLUITA DE LA CLASSE TREBALLADORA